

Doelen

De kinderen kunnen ...

- zich inleven in een personage en dat al spelend vormgeven;
- verbale en non-verbale spelvormen toepassen en improviseren;
- tijdens het spel met een eigen expressiestijl inspelen op ervaringen, gevoelens, ideeën en fantasieën van anderen.

Ruimte

Klaslokaal of zaal met stoelen

Materiaal

- Elastiekjes
- Viltstiften

Het mooiste popje van het land

VOORAF

Deze activiteit is een goed vervolg van *Als mijn vinger wakker wordt*. Het diept de daar aangezette vaardigheden verder uit. Vraag alle kinderen om een lap stof mee te brengen ter grootte van een keukenhanddoek (een afgedankte keukenhanddoek is ook ideaal).

OPWARMEN

Je kunt de kinderen hiervoor nog even laten experimenteren met de stukken stof: speel stierengevecht, vliegend tapijt of maak er een tulband van, met doekjes kun je alle kanten op.

Laat de lappen stof in vier vouwen en knip het gesloten hoekje eraf.

Als je de stof openvouwt, krijg je een gat in het midden.

Pas op! Maak dit niet te groot, het moet later min of meer passen rond de pols van de kinderen (ca. 7 cm diameter).

Laat iedereen zich verstoppen achter zijn doek en stap zo rond.

Het gat wordt ...

- een gluurgaatje, een sleutelgat;
- een patrijspoort van een zwalpende boot;
- een verrekijker van een piraat;
- het gat waarin een schat verborgen ligt (leg het doek eventueel op de grond);
- ...

DOEN

1. Ieder kind krijgt een elastiekje en spant de doek rond zijn pols, de hand door het gat. Dit vergt wat hulp, maar terwijl je bezig bent met helpen zul je zien dat de kinderen spontaan gaan poppenkast spelen met hun hand. Velen zullen andere gekken dingen verzinnen: vlaggenzwaaien, kwal spelen, dweilen of zwabberen, neus snuiten ...

Leg dit spontane spel met materiaal niet te snel stil: het inspireert en biedt vele kansen om later mee aan het werk te gaan.

2. Laat elk kind met stiften een gezicht tekenen op de handpalm van de hand met het doek. Dit zou vlot moeten lukken, want spontaan

zal iedereen het doek vastgemaakt hebben aan zijn niet-dominante hand zodat de goeie hand vrijblijft om te tekenen.

3. Laat de kinderen per twee tegenover elkaar gaan zitten.

Eén kind mag nu het initiatief nemen om een aantal langzame bewegingen te maken. Het kind ertegenover speelt het spiegelbeeld.

Geef de kinderen mee dat hier vooral waarneming en observatie zeer belangrijk zijn, veeleer dan het zelf spelen. Dat geldt voor beide kinderen.

Voor de speler zijn dat bijvoorbeeld:

- Speel ik traag genoeg om de andere de kans te geven te volgen?
- Zijn mijn bewegingen duidelijk genoeg om ze na te doen?
- Houid ik rekening met de fysieke mogelijkheden van de ander?

Voor de nabootser geef je tips om de pop van het andere kind te observeren: beweegt die snel of traag, met grote of kleine bewegingen, vloeiend of schokkerig, lief, agressief ...?

Leg er goed de nadruk op dat de bewegingen zo gelijktijdig mogelijk moeten verlopen.

Laat tijdig wisselen: de speler wordt nabootser en omgekeerd.

AFSLUITEN

Vervolgens laat iedere voorspeler zijn pop een aantal willekeurige klanken maken, de nabootser zegt die zo goed mogelijk na.

Laat er wel weer op letten dat dit quasi gelijktijdig gebeurt. Daartoe zijn bovenstaande tips ook toepasbaar op klank, stem en geluid.

Ook dit kun je een aantal keren verwisselen.

Tot slot laat je iedereen simultaan geeuwen en *naar bed gaan*: alle handen vleien zich neer in de schoot van de poppenspelers, het doek rond de pols dient als dekenetje.